

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 4.40
Pol leta 2.20
Četrt leta 1.10

Prej oznanil in tako tudi pri „poslanicah“ se plačuje za navadno tristo- no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v nunski ulici ter v Trstu, via Cassana, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici Via Mercato 12. I., naročnika pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Tržaške volitve.

Volitve v tržaški mestni zastop, ki je ob jednem tudi deželni zbor, izpadle so za vladno jako neugodno, kajti v četrtim in v drugem razredu voljeni so najhujši lahoni, dočim sta zmagała v prvem le dva kandidata takozvane Progresove ali lahonske stranke, deset poslancev pripada pa patrijotični stranki ali stranki društva „Associazione politica“. Nepričakovan izid pokazal se je v tretjem razredu, kjer voli večina c. k. uradnikov, profesorjev, duhovnov in družih vladni naklonjenih in Avstriji zvestih gospodov. Še vedno je zmagała v tem razredu avstrijska stranka, le zadnjič propala je ta stranka tako, da je voljen le eden njenih kandidatov, profesor Vierthaler, kateri je pa po izjavi tržaškega lista „Triester-Tagblatt“ skoraj tako rudoč kakor Progresisti. Volitev v okolici, ki se je vršila v nedeljo in je volila 6 poslancev, izpadla je povoljno, kajti voljenih je pet kandidatov „Edinosti“ in gospod Križanec (ali Chrisanec), katerega je vladna stranka prisilila do tega, da je kandidiral, ker jej je bil nasprotni kandidat Perišč neljub.

Precej po volitvi v tretjem razredu, ki je napravila v rumeni hiši v Trstu veliko poparjenost, pisal je imenovani „Triester-Tagblatt“, da pri volitvi v tem razredu ni propadla avstrijska stranka, temveč le stranka sebičnežev, častihlepnih ljudi, intrigantov, ki so le toliko avstrijski, kolikor jim nese in zadostuje njihov častihlepnost. List je močno bičal nezmožnost, zaspanost, osebno koristolovje itd. te stranke ter kazal se nekako zadovoljen s tem, da zgine onkrat s površja političnega življenja društvo, v katerem ni resnosti, prepričanja, delavnosti ter pravega in zdravega razuma za to, kar je državi v korist. Toda ta odkritosrčna izpoved, v kateri je bilo med vrstami brati, da ni le „Associazione“ gnala, temveč tudi politika drugih merodajnih oseb, veljavna je bila le toliko časa, kolikor traja pri nas navadno aneg.

Ce kdo sosedu sovraži, pripisuje vse zelo, katero se v njegovi hiši pripeti, temu sosedu, bodisi to opravičeno ali ne. Tako so dotični krogi v Trstu, potem ko so se oddahnili od prvega strahu, prouzročena po rečenem polomu, iskali in srečno tudi našli pravi vzrok tej nesreči. Kdo drugi nego hudobni sosed — Slovenec — je vsega kriv? Z navadno umetnostjo poprimemo se te misli, pošljejo jo najprej na Dunaj ter glodajo sedaj na nji, češ da dunajski listi so pravo zadeli, ko so Slovence obdolžili, da so oni to nesrečo zakrivali. Kaj pomaga tem ljudem kazati na neovrgljivo resnico, da v političnem društvu „Edinost“ ni niti 10 uradnikov, da slovenski uradniki niso mogli torej onega poloma pouzročiti? Kaj pomaga jim s pratom kazati, kje je pravi vzrok temu polomu? Vse zastoj! Straš jim vid zaliva. Nikako nam tudi ne pride na um, da bi jih hoteli prepričati o pravih povodih njihovega poloma; povedati jim hočemo le na uho, da s takimi sredstvi slepijo lahko druge, a nas ne; povedati jim hočemo, da so nam znane njihove zvijače, natolcevanja, zavijanje resnice in hudobno podtikanje. Ne mislite, da nas s takimi sredstvi v kozji rog uženete, še manj pa, da nas pridobite. Kdor trpi sto krivic, prenese tudi še eno, dokler ne pride polom, kakršnen mora priti tam, kjer ne nahajaš pravičnih načel.

„Triester-Tagblatt“ pripušča v svoji razpravi razsodbo zgodovini, češ ta bode z zaničevanjem obrabala se od ljudi, ki so se zvezali, nezadovoljni z domačim kaplanom, z Belcebubom. A recimo, da bi se bili res Slovani v Trstu zvezali z lahonskim Belcebubom, kar pa zanikujemo, bi bilo li to toliko čudno? Ni li znano temu listu, da v Istri in na Goriškem se pajdaši vladna stranka z enakimi elementi, da bi le Slovence k tem pripognila? Je li list slep in gluha za razmore v Buzetu, v Poreču, v Pulji in drugod? Mu ni li znano, da se podpira od merodajne strani tam stranka, kateri je glasilo „L' Istria“, vredna prijateljica tržaškega „Indipendente“? Mu ni li znano, da je v Gorici spravila na dan Ritterjeva stranka židovsko-liberalni list „Corriere“, katerega pristaši so Progresovcem telegrafično hoteli čestitati k zmagi o priliki volitev v tretjem razredu (kar je takojšnji a. k. telegrafski urad sabralil

z ozirom na § 7. neke svoje instrukcije)? list, kateri je sam izjavil, da sta mu „Indipendente“ in „L' Istria“ simpatična sobrata? In no vé li tržaški list, v kakšni zvezi so Ritterji in njih stranka z vladno? Če bi se bili torej res tržaški Slovani sedaj pajdašili z rudočkarji v Trstu, posnemali bi bili v tem slučaju tisto gospodo, ki je že dolgo najboljša prijateljica jednakiomislecev v Istri in na Goriškem, sledili bi bili le izgledu onih, v katerih imenu pišete in Slovence blatite.

„Tagblatt“ nadaljuje v nekakem ovažuškem slogu, da noče imenovati osebe, ki je to zakrivila, dasi s pratom na njo kaže. A ker bi kdo „Taglattovo“ ovažbo morda vendar lahko krivo razumel, naj bi bil list dostavil, da to je oni mož, kateri je javno izrekel, da so mu Slovenci in stanice jednako ljubi, kajti ti in one so zato na svetu, da so pokončajo; mož, kateri misli, da bode bolje, če tudi že pokajo stebri sedanje politike povsod ter spominjajo na neke prejšnje nesrečne dobe. Ako se ne premenijo na Primorskem sedanje razmere in sedanji sistem, doživi „Tagblatt“ še marsikakšen politični polom ter dobi priliko, dolžiti primorske Slovence, da so krivi vseh neuspehov. Tu ne velja: valimo na druge, da ne ostane na nas; kajti pročitno je in celo slopecem znano, kdo je kriv političnega položaja na Primorskem.

Dopisi.

Iz Kanalskega okraja, 18. januarja t. l. — Sprejmi, draga „Soča“, tudi iz našega okraja mali dopis v svoje cenjene predale.

Kako se naše ljudstvo zanima za volitve državnih in deželnih poslancev, pokazalo je zadnje čase sijajno. A tudi za domače volitve v občinski zastop se vse drugače suka nego kedaj. Ni dolgo temu, da se je v bližnji občini pri volitvi starašinstva vdeleževala volitve le komisijska, obstoječa iz štirih ali več mož z županom na čelu. Ti so drug drugega volili; večina volilcev ni došla, rekoč, „saj brez mene vse eno opravijo.“ Iz tega je sledilo, da so večkrat došli v občinsko starašinstvo taki možje, ki bi bili za vse bolj pripravi, nego za občinske svetovalce.

A dan danes, če Bog hoče, obrnilo se je tudi v tem oziru na bolje. Tudi v priprostem ljudstvu vnela se je iskra prave zavednosti. Spoznalo je, da le od njega samega je odvisno dobro ali pa slabo gospodarstvo v občini. Sprevidelo je, da za občinske starašine treba je značajnih, poštenih, modrih, neodvisnih za občini blagor, skrbnih mož, ne pa koristolovcev, odvisnikov in nevednežev.

Kaj takega doseči mogoče je pa le ta čas, ko se vsi volilci udeležijo volitve ter se združijo za občinske moče. Da je res tako, povejo nam lahko volilci neke bližnje občine, ki so imeli pred kratkim hude borbe.

Stari starašine niso mogli ločiti se od občinskih stolov. Prisegli so, da le oni morajo zopet v občinski zastop, ter skoro hudovali se nad tem, da je treba vsaka tri leta voliti, kajti radi bi bili dedni starašine. Vseled tega se je skrbelo, ker volitev ni šla po njih željah, da se je po „nevednosti potrebnih postav“ morala volitev dvakrat uničiti. Ali volilci vendar niso zgubili poguma. Zberejo se k tretji volitvi. Zmagali so zopet sijajno ter izbačili vse stare, razen dveh, ki sta se vedno možko obnašala. Da se bo slednja volitev postavne vršila, ni bilo pričakovati, ali prikazale so se — za nje nepričakovane — kape z dvo-glavnim cesarskim orlom. Zdaj, seveda, imelo je vse „rešpekt“ in volitev se je gladko vršila.

Izbaceni ne morejo potolažiti se ter vzdihujejo po zgubljenih stolih, katerih skor gotovo nikoli več ne zasedejo. Posebno neki „Bis...k“ ne more po nikakem mirovati. Domišlja si, da je pogoltnil vso znanost v občinskih in drugih stvarih ter tudi drugim lahkomišelnikom to natvezuje. Tega moža neizrečeno peče, da so sedaj taki starašine izvoljeni, ki se ne bodo dali več po njem voditi ko prejšnji. Tudi

zoper zadnje volitve je dal nekaj zapisati in podpisati, kajti sam ne piše in se ne podpisuje, ampak strelja vedno za ščitom drugih. Ali tudi ta pisava ne bo nič pomagala, ker je bil cesarski komisar pri volitvah, ki vé, kako so se vršile.

Novoizvoljenim občinskim svetovalcem kliče v imenu tamkajšnjih zavednih in v izgled postavljenih volilcev: Bodite stalni kakor skala, ter imejte vedno le blaginjo svojih volilcev pred očmi, ki so vas skoro enoglasno za svoje zastopnike izvolili. Pazite, skrbno pozite, da vam oni „Bis...k“ v vaše delovanje ne zagazi! Ne dajte se oalepti z zvitiim prillizovanjem ter zapomnite si pregovor: „Prillizovalec spredej liže, zadej pa praska.“ Za danes — z Bogom!

Potovalce.

S Tolminskega, 19. januarja. — Vedno se sliši zdihovati, kako je naša mladina spadena, in to skušam gotovo med drugimi tudi jaz, ki sem družinski oče; ali taka zdihovanja so prazna, dokler bodo okrajni šolski sveti otroke v šoli silili, ne da bi se prepričali, ali se šola goji v pravem pomenu. Nam roditeljem se otroci iz rok pulijo, da jih ne moremo sami po svoje učiti; pred očmi jih nimamo, da bi videli, kaj delajo. Mladež je že sama po sebi k hudemu nagnena, pot do šole dolga, in otroci, namesto da bi se med potom pogovarjali, kaj so se učili, pogovarjajo se, kaj so v šoli ališali in videli, kar v šoli ne gre.

Skoraj celo leto, če otroke vprašam, kaj se učé, ti ne vedó drugega povedati, ko o ... kregu in prepiru, ki se godi pri odprtih vratu ... razprav v teku šolskih ur. Pregovor pravi: „jajee več ko puta ve“; in res, bolj odrasli otroci si ta prepir po svoje razlagajo in tako se naučé namesto predpisanih predmetov to, kar jim hudobni svet v prihodnjih letih v obilnosti ponuja. Žalibog, da je to tem, ki imajo kaj zapovedati, tako malo na srci.

Se vé da tolminski razumniki dajejo svoje otroke v privatne nauke, zato jim ne more biti mar, da so naši otroci toliko bolj zanemarjeni. Kdo bo pa naše otroke privatno podučeval? Morda bi tudi moj privatni nauk pri kmetiji mojemu sinku več pridla prinesel nego ta, ki ga v šoli dobi. Ali če bi mu mogel oskrbeti privatnega učitelja, podučeval bi ga pred mojimi očmi, pa le to, kar bi mu bilo po postavi predpisano.

Zastoj je upiranje pri odraslih; kamor se drevesce nagne, tam drevo raste. Menda ne bo tudi moj dopis glas upijodega v puščavi, kakor sta bila že dva druga; saj ni težko malo več skrbti imeti za najdražji biser, za našo mladino; saj od nje odvisi naša prihodnost. Jaz ne sovražim učiteljev, ampak dobre globoko spoštujem. Tako, upam, je ves svet.

Upati je, da, ako se ne bo drugače postopalo, bodo postopali z menpi enako še drugi možje; ki, če tudi nosijo trde čevlje, vendar kaj razumejo. Vseeti me, da bo enkrat vendar konec tega, ker namerava se, odločiti v šoli drug prostor in drug čas za take prepire namesto šolskih sob in šolskih ur.

Da bi se zaradi pomanjkanja podpisa kdo ne spodtikal nad resnico mojih besedi, je v šoli dovolj mladih ljudi obojega spola, ki morejo biti priča mojim besedam.

Govoriti bi bilo treba veliko, pa morda ne bo treba. Tolminski faran.

Iz Koborida, 20. dec. — (Dalje.) Trg naš veljal je vedno in velja še danes kot eden najboljših narodnih, najzavednejših trgov. To mora potrditi vsakdo, kedor pozna naš trg le z daleka, kajti trg naš je bil, je — in upamo, da tudi ostane prost tujega življa. Narodna ravnost in narodni ponos vzbudil se je in tudi ukrepil v srci slehernega tržana. Nu, zategadelj pa še ne morem reči, da Koborid nima senčastih strani!

Tudi v gmotnem oziru Koborid ni na slabem. Kedor pa „imá“, ta mora več vedeti in snati, kakor kedó drugi, — nči nas narodna prielovica. Tadih „prvak“ pa nikjer ne dostaja! Čerje, kedó ima

opravila a tacihi možaki. Molčati boš moral, priki-
movati jim k vsemu, če je to še tako neumno, po-
gubno, če hočeš, in jim živeti v lepem
slogu, in v miru in tihi.

Kot je poveljnik, se ne bo udeleževal, tujega
greha; tak bo govoril ob svojem času in ne bo k
grehu molčal.

Dejati sem, da se godi v mirnem našem Kobo-
ridu stvari, ki se ne zdijo z ono podobo, katero
imajo tujci o trgu našem. In kakaj? Zato, ker so
nekateri goranci o pravem času ter preproščili nakane
nekaterih, vesnikov.

Čestiti čitatelji, ako vedo, da se je pred leti
kupil za našo čitalnico glasovir iz druge roke, a ker
čitalnica ni imela dovolj denara, posodil jej je 80 gl.
gosp. Jos. Kranjec. Ker pa čitalnica dolgo časa ni
imela toliko denara, da bi poplačala oni dolg, je go-
spod upnik glasovir daroval. Komu je gosp. Kra-
njec daroval glasovir? Pri seji izvanrednega obščnega
zboru se je gosp. upnik takó le izjavil: 1. glasovir
je „čitalnica na la stina“; 2. pevci imajo pra-
vico ušiti se nanj; 3. ako bi čitalnica razpala, pri-
pade glasovir občnemu in posvetnemu petju; 4.
da čitalnica ali pa čitalnici podobno društvo zopet
oživi, pripade zopet takemu društvu. Ali je to jasno
dovolj, ali ne?

Takaj pa, pevci pa se le vedno sstrjujejo, da
je glasovir njih. Ti „pevci“ štejejo zdaj šest glav.
Pevski zbor pa je bil včasih do 15 izvanrednih glasov,
kar so dopolnili učitelji. Opomniti moram, da je bilo
perovodstvo do letos v rokah učiteljev, tedaj zastuga
učiteljev. In kakó se je vzdržala disciplina? Čitatelji
se bodo morda spominjali, da se je govorilo vedno
le o „učiteljskih veseljih“, tedaj: sodelujoči člani
so bili z malimi izjemami učitelji in učiteljice. Predno
pa je perovodje postal poudariti, moral je „gospode“
pevce prositi, molčevati okoli njih, da so se „pu-
stili“ učiti. Najgori pa je bil in je še vedno takaj-
šnji „obščinski sluga“, ki je prvi uradnik in prva av-
toriteta v našem trgu. Za več „veselje“ ga ni bilo
pridobiti; pristopal in odstopal je iz čitalnice po svoji
volji. Puntjalo se je tudi več drugih mladeničev, da
bi postal zbor močnejši. Mislil li, da so bili gospodje
pevci in i njimi „obščinski sluga“ a tem zadovoljni?
Ne, in ne! Letos so pa „škrtirali“ še učitelje, ker
ti takó in takó niso imajo. Kaj to, če so se učili
glasbe toliko let? Mi se le bolj razumemo v tiste
fr... „ško“ in „mla“.

Zastoj pa menda niso peli nikoli. Uže pri
pevskih rajah pel je tudi „litron“ na račun bodoče
veselice. Po veselici pa je moral biti večerja, in zo-
pet pel je „litron“. Če je znašala dohodnina 20 gl.,
znašal je krmelj račun 25 gl. — brez družih tro-
škov. Kdaj je došlo? Čitalnici ni hotela nikoli ni-
česar določiti, ker ona je dovolila učiteljem, da smejo
prirediti veselice v njenem imenu le s tem pogojem,
da ona ne bo k zgornji ničesar dokladala. Nu! — in
tu so učitelji in celo učiteljice dokladali skoraj pri
vsaki veselici. Zakaj? Krmelj račun!

Se neka! Dva pevca sta tudi „godec“. Po ve-
selici bil je vedno ples, — a ne na korist čitalnici.
Godli so „na svojo roko“, kar je bila za nje prava
mast. Smele trditi, da je dobilo pet mož za 5 ur
počez nad 30 gl. Učitelji, reditelji veselice, plačali so
vedno po „obeli“ tarifi po 1 gl.

Nekdaj pa se je reklo, naj bi čitalnica vender
sama vplačala. Nu! In bi se pa „pevci“ uprli. S
kratka: učitelji prirejali so veselice, skladali pesmi,
prevajali in predlagali igre, — a slednje doplače-
vali, da so bili „ško“ Mast, in tudi čast pa so uživali
drugi, a učitelji so vedno lepo molčali, da se je vz-
držala lepa disciplina, da ni trpela koristna stvar.

Tako se je lažj vzdržala sloga mej učitelji in
nekaterimi „vesniki“. Oj! da bi bili učitelji uža s po-
četka pokazali tem ljudem tisto vezanostivo „figuro“,
na katero je treba sedeti, da se vidi tja doli v slavne
Benetke.

Nu! Voda je vkipela! Ker so se pevci gla-
sovirja le vedno lažili, sklical se je v septembru zo-
pet izvanredni obščni zbor, kar je pa bilo neumestno,
ker ni tega zahtevala niti petina vseh udov (§. 13.
dr. pr.) niti ni bilo tega treba, kajti zapisnik prejšnjega
izv. obč. zbora je o tem dovolj natančno govoril.

Dovolj obč. zbor je bil sklican, a o njem ni
znal niti podpredsednik niti eden odbornik, in ude-
ležilo se ga je od 43 udov le 13, t. j. šest pevecov,
šest učiteljev in predsednik. Privednik odpre zbor.
Jeden učitelj, ki je došel v Koborid še le tisti dan
s pošto, je interpeliral predsednika, kako more od-
preti zbor, ko ni narzoda niti tretjina udov, kaj se le
polovica, kakor velja §. 14. čit. pr. Je li resnica,
ali ne?

Komaj je ta učitelj izrekel ta besede, poskoči
„gospod“, „obščinski sluga“, dvigne roko in... nogo ter
upije: „Kaj boš ti v tacihi slučajih smo vsi „bratje“
prokleti, ško... itd.“; sledili so naslovi, katerih ne
morem navajati. Njegovi tovariši so ga posnemali.
Naslov se je držal naslova, kletav kletvins. Učitelji
so jo počasi ječali za drugima nbrali skozi vrata, kajti
vedeli niso, ali bi se jezili ali smijali, ali so došli
med divjake ali kam... Gospodje pevci so potem na-
daljevali v goščini pri Zgane. Učitelji so bili do ve-
čera na dvorišču pod murvo; došli so pevci, počasi z
voda, a učitelji so se umakali v sobo. Za nekoliko

trenotkov vrnejo se tudi pevci v sobo, vsedejo se o-
kolo jedne mize, kjer počne še le pravo zbadanje,
zabavljanje itd. Šalili so učiteljstvo v obče, in navzočo
učitelje vsacega posebe. Kar so mogli in vedeli, pri-
neali so v svoji obliki na dan. Bolje neumno ko je
kdo širil in šalil, bolje so se smijali.

Čitatelj dragi, kaj si moreš misliti o tacihi ljudeh?
Na vse to jih je nekdo pograbil v „Jurji“, te-
daj v humorističnem listu, na humorističen način. Tu
pa ti je še le počelo! Preklinjali so se kar javno
očetje in matere in učitelji sami in to na take na-
čine, da bi čitatelje groza obšla. Takim kletvam Slo-
venec ni vajen.

Jednemu učitelju se je z dopisnico zagrozilo, da
ga pevc ubijejo; a do zdaj še živi. (Dalje pride.)

Politični pregled.

Izmed deželnih zborov, kateri so še po no-
vem letu nadaljevali svoje zborovanje, je bil ti-
rolski najzadnji zaključen in to še le 25. t. m.
S tem pa se tudi središče notranje politike, ka-
tero so letos nenavadno dolgo zavzimali deželni
zbori, preseli v državni zbor, kateri se je pri-
čel 28. t. m. Dela mu ne bode primanjkovalo;
vlada sama mu predloži celo kopo postavnih na-
črtov in izmed teh bodeta samo ona o podalj-
šanji pogodbe z Ogersko in o črni vojski tirjala
dolgotrajnega dela in truda. Levičarji celo sodijo
ali se vsaj zibajo v sladkih sanjah, da vlada ne
dobi za svoje predloge potrebne večine in da
bo morala ali odstopiti ali pa državni zbor raz-
pustiti.

Bivšemu ministru zunanjih zadev, grofu An-
drassy-ju dogodki na jugu niso dali mira. Mož,
kateri sicer večinoma le na svojih posestvih živi
in se redkokdaj, odkar je stopil z ministerskega
stola, v javnosti oglasi, je v zadnji seji ogerske
gosposke zbornice stavil do ministra Tisze in-
terpelacijo večjega pomena ter vprašal, je li res,
da se hoče med Bulgarijo in vzhodno Rumelijo
skleniti osobna zveza, kateri se ima za mnoga
leta imenovati kot načelnik bulgarski knez A-
leksander, in kako stališče zavzima avstrijska
vlada nasproti temu vprašanju? On meni, da
tako združenje bi ne dovedlo do stalnega miru
na Balkanu, temveč da bi prouzročevalo vedne
homatije. Se ve, da v sedanjih kritičnih časih,
ko se med velevladnami vrše razprave za kolikor
mogoče stalno rešitev tega vprašanja in edna
država drugi prav ne zaupa, tudi Tisza ni mo-
gel kar naravnost razkriti tajnih namenov av-
strijske politike. Da je pa Andrassy prav sedaj
stavil tako interpelacijo, kaže na to, da bi on
še rad igral važno ulogo v vzhodnem vprašanju.

Iz inostranskih dežel nam je poročati, da
za zdaj dela Grška največje preglavice velesilam.
Ker noče o razoroženji nič slišati, jej je an-
gleški poslanec v Atenah naznanil, da hoče An-
gleška vojno brodovje poslati v grško morje.
Tudi to žuganje je ni omečilo in minister De-
lyannis je odgovoril, da ne odjenja. Ali ker v
tem slučaju tudi druge vlade Angleško podpirajo
in so se njenemu žuganju pridružile, je vender
še mogoče, da se nastali prepir med Grško in
Turčijo z lepa poravna brez prelivanja krvi.

Angleško konservativno ministerstvo Salis-
bury je dalo svojo ostavko, še predno je par-
lamentu predložilo napovedane postavne načrte:
kakor o premembi hišnega reda v parlamentu,
o irskem vprašanju itd. Do te ostavke je prišlo,
ker so liberalci in Irči skupno glasovali za do-
stavek k adresi, v katerem se daja vladi neza-
upnica, ker se kmetom niso dale nikake olaj-
šave za pridobitev zakupnih zemljišč. Minister-
stvo je ostalo skoro za 100 glasev v manjšini.
Najbrže sestavi novo ministerstvo zopet Gladstone.

Domače in razne vesti.

Goriška čitalnica bo imela svoj letni redni
obščni zbor jutro 30. januarja ob 6. uri zvečer v svo-
jih prostorih. Na dnevnem redu bo poročilo za 1885, pro-
račun za 1886 in volitev novega odbora. Preteklo leto bi-
lo je za čitalnico jako važno, ker je bila nasprotna sila na-
pela vse svoje moči, da bi čitalnici škodovala v ose-
bah in v prostorih. Potemti orjak zagel se je v š-

talnico, a pri tem si je nogo zlomil; njegova nadalj-
na zgodovina nas nič ne briga. To pa nas veseli,
da se je pri tej priliki slovenska vzajemnost pokazala
v lepem svitu in da se je čitalničnemu odboru, če
tudi le po mnogih težavah in trdem prizadevanji, po-
aredilo dobiti take prostore, s katerimi bo, kakor u-
pamo, vsakdo zadovoljen, ko bodo v dovršenem stanu.
Obžalovati je, da grado dela tako počasi naprej in da
se je valed tega tudi proračun zakasnil. Menimo pa,
da odbor ni tega kriv; zato čestitamo predsedniku in
odboru za njih trud in uspehe, če tudi zadnji morda
niso v vsem taki, kakršne so nameravali ali želeli.
Delo preteklega leta bo po našem mnenju močna ko-
renika, iz katere požene mnogo dobrega goriškim Slo-
vencom, ki so ponosni na to, kar so.

Slovensko bralno in podporno društvo
v Gorici veselo napreduje, če tudi se mu stavlja
zapreke od take strani, ki bi morala v prvi vrsti
skrbeti za njegovo razširjenje in utrjenje v korist dr-
žavi in ožji domovini goriški. Društvo, ki sloni na
patrijotični podlagi in ki zna to svojo podlago o pra-
vem času krepko poudariti, je državi v veliko korist.
Pri njegovem ustanovitvi popraševali so nekateri
ljudje, ali ni morda v zvezi in dotiki z delavskimi
društvi, katera ustanavljajo anarhisti in demagogi po
drugih krajih. Triletna zgodovina njegovega obstoja
in javnega delovanja, ki je vsakteremu pristopno,
sprčuje, kako nepotrebnost so bile take skrbi.

Posameznim občinam in deželi prihrani se mar-
sikateri strošek s tem, da se udje lečijo na društvene
stroške in da dobivajo denarno podporo za časa bo-
lezni. Vrh tega so društvenikom na razpolago razni
listi, iz katerih se morejo veliko koristnega naučiti.
Domače zabave in veselice skrbijo za poduk in kratak
čas po trudapolnem delu čez teden. Otroški vrt in
dekliska šola obračata svojo skrb tudi na otroke go-
riških društvenikov. — Misliti je zdaj še to, ali bi
se ne dal napraviti poseben oddelek podpornega dru-
štva za ženske posle, katerih je mnogo v mestu in
kateri potrebujejo včasih bolj nujne potrebe nego
moški. Kakor se je posrečila marsikatera obče koristna
naprava, tako bi se morda tudi ta uresničila, ako bi
jo sprejeli rodoljubi v roke, katerim je blagor roja-
kov pri srci.

Moški oddelek podpornega društva tako lepo
napreduje, da je odbor z ozirom na število društve-
nikov in na njih raztresenost po mestu odločil, da
od 1. februarja t. l. naprej bo imelo društvo dva
redna zdravnik, da bo pot društvenikom o-
krajšana in delo zdravnikom olajšano. Redna dru-
štvena zdravnika sta dr. Aleksij Rojic, ulica
Contavalle h. št. 5, in dr. Andrej Lisjak, gospo-
ska ulica h. št. 23, I. nadstropje, oba v svojih hišah;
namestni zdravnik ostane kakor do zdaj dr. Martin
Keršovani, nunske ulice h. št. 14, I. nadstropje.
Po tej uredbi si lahko vsak društvenik izbere tistega
rednega zdravnika, ki mu je bližji, ali pa tudi dru-
gega, ako ima več zaupanja do njega. Natančnejši po-
duk dal se je društvenikom po poverjenikih in se jim
dá morda pozneje še posebe.

Pustne veselice slovenskih narodnih društev
v Gorici začnejo 1. februarja. Prej je bilo namenjeno,
da 1. februarja napravi goriška čitalnica besedo in
ples v novi dvorani. 6. februarja pa podpora društvo
plesno zabavo v Marzinijevi dvoranci in domači ve-
čer v prostorih v I. nadstropji. Neprijetno vreme, ka-
tero zavira hišnega gospodarja, da ni mogel o pravem
času dela dovršiti, zakrivilo je, da se je moral ta
program spremeniti. Čitalnica ne bo imela besede 1.
februarja, ampak še le 6. febr., ako bo delo do tedaj
dovršeno, drugače bo morala svojo slavnost še dalje
odložiti. Ako bo beseda in ples 6. febr., razpošljejo
se vabila o pravem času, da društveniki in rodoljubi
po želji to za časa izvejo, da se bodo mogli pri-
praviti k lepi svečanosti. V sled te premembe imelo
bo podporno društvo svoja pustna veselico uže 1. fe-
bruarja, kakor je razvidno iz priobčenega vabila.
Vhod v Marzinijevo dvoranco bo čez glavne stopnice,
ker spodej bodo vrata iz kuhinje zaprta. V I. nad-
stropji na čitalničnem hodniku in v bližnjih sobah
bodo pogrnene mize za ona, ki pridejo k domačemu
večeru, ki se ne bodo udeleževali plesa. K domačemu
večeru prideta dva umetnika, ki bota godla na citre
ter tako razveseljevala zbrane goste. Odbor je poskr-
bel, da bo na eno in drugo stran vse lepo urejeno,
ter je odločil odseke, ki bodo vsak na svojem mestu
skrbeli za red in kar bo treba.

Vabilo k plesu razpošlila „Slovensko bralno in
podporno društvo v Gorici“, katero ga priredi v pro-
storih Marzinijeve gostilne dne 1. februarja t. l.
Pričetek ob 8. uri zvečer. Svirala bo vojaška godba
tukajšnjega c. k. pešpolka. Vabilo naj se shrani, ker
velja ob enem kot vrtopnica, brez katere nima nikdo
vhoda. Neud brez vstopnega lista se zavrne. Plesalci
plačajo 80 kr. Za društvenike — neplešalce in njih
družine bo priskrbljen „domač večer“ v I. nadstropji.
Vhod bo čez glavne stopnice; obleka se odloži v
društveni bralnici.

Duhovske zadeve. Č. g. Janez Nep. Črv,
beneficijant v Vrhovlju, imenovan je vikar v Vederjanu
v Bidihr. Prč. g. Janez Grusovin, kaplan v Ro-
mansu, dobil je župnijo Farro v Farlanji. Dobri

Farrani menijo, da novi župnik, izgleden duhovnik, je za nje premajhen in premlad, ter se mu upirajo, ga nočejo sprejeti in zahtevajo, naj se jim dá kot župnik neki drugi duhovnik iz Gradišča, ki je parkrat pri njih pridigal in se jim je znal tako prikupiti, da ga hočejo imeti po sili za župnika, če tudi ni prošil za službo, ko je bila razpisana. Farrane, ki (mimo grede bodi rečeno k župnikovi plači menda nič ne donasajo,) bi bilo treba poslati v Istro ali pa na Koroško, da bi se navadili ceniti duhovna, potem bi se ne izpodtikali nad mladostjo ali majhno postavbo svojega župnika, če tudi je mlajši nego njih sedanji kaplan.

Veteransko društvo goriško imelo je 17. t. m. ob 10. uri predpoludne svoj redni občni zbor v gostilni „pri pošti.“ Najprej se je prebralo poročilo o društvenem delovanju v preteklem letu, potem se je potrdil račun za leto 1885 ter proračun za 1886. Na to so se sprejela pravila za veteransko-podporno društvo v goriškem in miranskem okraju. Sledila je potem volitev odbora in predsednika. Ker vitez Catinelli ni hotel več prevzeti predsedništva, izvolil se je na njegovo mesto major avditor v pokoji (v privatni službi pri Ritterji) g. Franc Hannbeck. — Odstopivši predsednik veteranskega društva major Karol vitez Catinelli izdal je 19. t. m. na vse društvene nike pismo, v katerem se spominja z ognjenimi besedami slavnostij in uspehov, katere je imelo društvo od svojega ustanovitvenja do zdaj pod njegovim predsedništvom. Zahvaljuje se odboru in načelnikom za krepko pomoč; navdušuje društvenike, naj ostanejo vedno zvesti svojemu gaslu: z Bogom za cesarja in domovino, ter se od društva prav presrečno poslavlja, priporočevaje se udom v prijazni spomin. Drugi dan 20. t. m. izdal je novi predsednik oklic do goriških veteranov, v katerem naznanja svoj nastop, prosi potrebne pomoči ter izraža svoje prepričanje, da bo društvo tudi pod njegovim predsedništvom hodilo do sedanja pot ter napredovalo z združenimi močmi. Priznavamo velike zasluge, katere ima major vitez Catinelli za ustanovitvenje in dosežani razvoj veteranskega društva, ter obžalujemo, da je predsedništvo popustil; a ob enem se nadajamo, da novi predsednik major-avditor Hannbeck bo vodil društvo po dosežanih načelih, da bo društvo lepo napredovalo, in da vitez Catinelli ne odreče svoje pomoči, kjer bo potrebna.

Nočno junaštvo, ki je sicer le v mestu cvetlo, jelo je širiti se iz mesta proti kolodvoru in od tam se popelje najbrže v Bosno ali pa v Videm. Memimo ono junaštvo, ki navduhuje nekatere ljudi, da v temni noči razbijajo table nad štacunami, da mžejo pisemske truzice, da blatijo bišo spoštovanja vrednemu zdravniku (dr. Rojcu). To junaštvo napotilo je neke ljudi, da so preteklo nedeljo pobili stekla mestnih svetilnic od mesta proti železniški postaji. Policija je menila, da mestni godci so tega krivi in je bila nekatere zaprla; ali preiskava je pokazala, da so nedolžni, zato so bili izpuščeni. Radi tega se je včerajšnji „Corriere“ tako močno hudoval, da ga je državni pravdnik obdržal za se. Grajo zaslužijo taki ljudje, ki delajo škodo občinskemu blagu, da si napravijo kratko veselje. Pobite svetilnice so se koj drugi dan popravile in zdaj sveti zvečer plin od mesta do postaje, kakor prej.

Pravda med c. k. konservatorjem profesorjem Maionica-o in odvetnikom pl. Bizzarro-m, o kateri smo pisali pred dvema mesecema, končala je tako, kakor smo takrat prorokovali. Nasprotnika sta se pogodila ter spričala drug drugega, da nista kriva slabih uspehov pri izkopavanju oglejskih starin niti tega, da so se starine v London prodajale. Vse to je lepo in kaže zopet, kaj pomeni pregovor, ki pravi, da roka roko umije; zdaj bi pa radi videli, da bi še roki lice umili, to je, da bi nam spravljena nasprotnika kot konservatorja rimskih starin na Goriškem povedala, k d o je kriv dosežanih nepopolnih uspehov pri izkopavanju starin v Ogleji, k d o je kriv, da se je razdajalo oglejsko mrtvišče (nekropolis), katero bi lahko tekmovalo z onim v Pompejih, k d o je kriv, da so se razprodajale oglejske starine v London. Da sta imenovana gospoda pri vsem tem nedolžna, to radi verujemo, ali stvar s tem ni rešena. Povedati je treba v interesu starinarske vede in resnice, kaj je bilo do zdaj v Ogleji pogrešeno in k d o je kriv teh pogreškov. Po spravi imenovanih mož je še vsa oglejska zadeva tako temna in nejasna, kakor je bila prej. Ako prineseta gospoda v to zadevo nekaj več luči, bodo jima hvaležni vsi, ki se za to zanimajo.

C. k. kmetijska družba v Gorici imela je predzadnji četrtak 21. t. m. občni zbor, pri katerem je bil izvoljen podpredsednik g. Ivan Bollé, profesor in vodja c. k. sviloprejskega in vinarskega poskuševališča v Gorici. — Tisti dan imel je sejo tudi osrednji društveni odbor, ki je sklenil, da predsednik ali njegov namestnik sme biti v odboru kmetijsko-obrtnega kreditnega zavoda, ki ga misli ustanoviti tukajšnje politično društvo „Unione“, pa tako, da lahko izstopi iz odbora, kadar koli bi se mu to primerno zdelo. — Letni društveni račun za 1885 je pokazal denarnega presežka 217 gl.

Bolnišnica usmiljenih bratov v Gorici izdala je za leto 1885 obširno poročilo o bolniških in blaznih, ki so se v nji zdravili. Drugi krat podamo svojim čitateljem daljše posnetke iz poročila, ki je tiakano v treh jezicah: slovenskem, italijanskem in nemškem. To točnost lahko bi si vzeli drugi zavodi v izgled, ki komaj po dveh letih poročajo o tem, kar se je v njih godilo.

Koledarji in pratike zgubili so polovico svoje vrednosti, odkar ne kažejo vremena, ko nekda. Svetniki in posti ostali so na svojih mestih in na nje so moro človek še kaj zanesiti, ali vreme jo tako viha, da ne vemo, ali smo zdaj v zimi ali v jeseni, ako bi nam tega pratika ne povedala. Vsakdo bi mislil, da zdaj mora biti najhujši mraz; ali namesto tega imamo južno vreme, črni oblaki nam zakrivajo solnce, ceste so blatne in dož le mrcini ali pa se usuje in lije, kakor v jeseni. Po hribih imajo vsaj sneg, ki dela otrokom veselje, v mestu pa le vlago, ki dela vse neprijetno. Mraza nimamo nikakega in zimo poznamo res le iz pratike, posebno ko leska in vrbije že mačevje poganja.

Takt je v godbi in v življenji potrebna reč; žalibog da tu in tam včasih pomanjkuje. Mestni župan g. Catinelli je kot predsednik dobrodelne komisije zavilo h koncertu, ki ga je imela Metaura Toricelli 27. t. m. v goriškem gledališču v korist goriških ubogih. V vabilu je bilo rečeno, da koncertistinja je žela uže veliko hvale „v Trstu in v drugih italijanskih mestih.“ Nasledek je bil, da goriška aristokracija je ostala doma in da koncert je dal čistega dobička le okolo 120 gl. namesto navadnih 700-800 gl. Pomilujemo g. župana, ki gotovo ni kriv te brez-taktnosti.

Razvrstitev (lokacija) dijakov na srednjih šolah odpade za naprej povsod vsled odloka vis. c. k. ministerestva za uk in bogočastje in sicer, kakor pravi dotični odlok, iz pedagogičnih ozirov. S tem bo ustrezno bogatinom, katerih priimek začneja s katero prvih črk v abecedi, in onemu dopisniku s Krasa v „Edinosti“, ki je lansko leto pisal proti „Soči“ v tem pogledu. Ko so veljala druga pedagogična načela, uvedli so bili lokacijo ne samo za splošni napredek, temveč celo za posamezne predmete.

Rojeni in umrli leta 1885. V Gorici umrlo je lansko leto 670 ljudi, tako da je bilo 32 mrtičev na 1000 ljudi; leta 1884 jih je bilo umrlo 678; med temi so všteti tudi mrtvo rojeni. Leta 1885 je umrlo 305 moških in 305 ženskih, leta 1884 pa 358 moških in 320 ženskih. Rojenih je bilo leta 1885 vkup 570 ljudi, in sicer meseca januarja 50, februarja 50, marca 58, aprila 44, maja 44, junija 52, julija 47, avgusta 30, septembra 42, oktobra 48, novembra 47, decembra 58. Med temi je 279 moških in 291 ženskih; nezakonskih moških 32, ženskih 37, vkup 69. Leta 1884 bilo je rojenih 531, namreč 312 moških in 279 ženskih; nezakonskih 66, in sicer moških 32, ženskih 34. Lansko leto sklenilo se je 152 zakonov, med temi 3 židovski in protestantski; leta 1884 bilo jih je 135.

Nemarnost roditeljev uzročila je že večkrat nesrečo njih otrokom. Tako se je zgodilo tudi pretekli teden v Št. Roku. Žena onega mitničarja, ki pobira mitnino na šempeterski cesti, nesla je svojemu možu kosilo ter pustila doma pri ogajšči, na katerem je bila meljava in nekaj glavnjá, triletnega otroka, katerega naj bi varoval star mož v hiši in dva večja otroka. Otroka slišita prešiča cviliti na bližnjem dvorišču, kjer so klali, ter odideta iz hiše, stari mož se pa spravi pod streho, kjer je imel nekaj opraviti, tako da triletni otrok ostane sam v hiši. Otrok se približa pepelu, pod katerim je bila žerjavica, ter pade vanj; začne upiti, kolikor more, pa nikdo ga ne sliši. Po nekem času pride mati, ki zagleda otroka v pepelu vsega sežganega in opečenega. Izpuli ga ognju ter se sama na rokah močno opeče, nese ga k vodnjaku, da bi mu bolečine olajšala; ali otrok bil je že preveč ožgan. Prencšli so ga v bolnišnico, kjer je drugo jutro umrl. Roditelji, pazite na otroke, ker nesreča nikoli ne spi.

Odbor „Katoliško-bralnega društva“ v Št. Frjenu napovedal je bil dne 17. januarja t. l. izvenredni občni zbor. Ker se onega zboru ni udeležila nadpolovica društvenikov, se ni moglo po §. 5. toč. 7. društvenih pravil sklepati in se je zborovanje odložilo za 2. dan februarja t. l. ob 3 urah popoldne v društvenih prostorih. Prosi se, da bi se društveniki polnoštevilno udeležili!

Iz Št. Frjana, 26. januarja. XI. izkaz radodarnih doneškov za društveno zastavo. Častiti gosp. Andrej Žnidarčič, vikar v Gradnem, 2 gl.; g. Andrej Kocijancič, deželni poslanec, 2 gl.; g. Anton Mužič v Gorici 1 gl.; Janez Klanjšček 1 gl.; Vincenc Terpin 1 gl.; skupej 7 gl.; s prejšnjimi 108 gl. 80 kr. skupej 115 gl. 80 kr. Za trak: Trpin Katariua Mikiaževa 1 gl.; Jožefa Ambrožič 50 kr.; skupej 1 gl. 50 kr.; s prejšnjimi 39 gl. 20 kr. skupej 40 gl. 70 kr. Presrečna hvala izroka odbor vsem darovalcem.

Iz Drežnice. 18. t. m. zvečer začelo je goreti v sredi vasi v Ravnjah iz tase sena v hiši, ki je se slamo krita, in plamen je že švigal proti strehi. K sreči je gospodar ogenj o pravem času zapazil ter je planil vanj, da bi ga zadušil; ali močno se je opeknel in kmalu bi bil ogenj njega zadušil. Na to začne upiti in hitro se zberejo sosedji, ki z mokrimi odejami ogenj pokrijejo in ga tako udušijo. Ne ve se, ali je neki stari kadilec kriv, da je ogenj zagorel, ali kaj drugega.

Na Trnovem imeli so 19. januarja volitev novega župana, pri kateri je bil navzoč sam c. k. dvorni svetovalec baron Rechbach. Kot župan bil je izvoljen z 10 glasovi proti 1 bivši županu Jožef Rijavec, podžupani so vsi 3 novi, izvoljeni z 11 glasovi. Vse se je mirno izvršilo. Naj bi vladal naprej v naši občini mir, katerega uže dolgo pogrešamo.

Občinar.

Koboridskim pevcem naročil je neki gospod, ki noče imenovan biti, v Gorici nov glasovir namesto tistega, ki je zdaj v koboridski čitalnici. Glasovir je že kupljen in na poti v kraj, kamor je namenjen. Nadejamo se, da zdaj bo konec koboridskim preprirom, zato ustavimo za enkrat nadaljevanje dolgega dopisa iz Koboride, ki opisuje ondanšnje senčnate strani. Naj bi se glasovir rabil v to, da bi se lepo ujemala tudi srca koboridskih prebivalcev in ne samo glasovi njegovih pevcov.

V Idriji treščilo je preteklo soboto 23. t. m. zvečer v zvonik, ki je popolnoma pogorel, kolikor je bil z lesa. Zvonovi so padli na tla; cerkveno streho so rešili, da ni zgorela. V sredi sime je taka prikazen nenavadna; svet popuša nekdanja pravila.

Mrtve ribe vidajejo se letos pogosto, ko prilpujejo po Idriji proti Sv. Luciji v Soči. Ljudje ne vejo, kod to prihaja, in bati se je med ribami boleznii, kakeršna so je pokazala zadnja leta po več krajih na rakih.

V tržaški okolici bile so preteklo nedeljo volitve za mestno starišinstvo, ki je ob enem tudi doželni zbor. Izvoljenih je pet kandidatov društva „Edinost“ in en kandidat (Križanac) vladne stranke, katerega bi Progresovci radi svojim prištevali. Neumljivo je, kako more vladna stranka postavljati kandidata proti tržaškim Slovincem, ki vlado podpirajo. Vidi se, da na Primorskem gre marsikaj narobe in da drugi podira, kar prvi zida. Okoličanom in slovenskemu društvu čestitamo; izpelnili so svojo državljansko in narodno dolžnost, če tudi nimajo zato hvale, katero zaslužijo. Živili!

Euake ljubljencu, ki povsod znaguje, nahajajo se dandanes skoro v vsaki družini, bogati in ubogi, **lekarja R. Brandt-a švicarske krogljice**, katere so izpodrinile po svojem jako prijetnem, gotovem in neškodljivem uspehu vsako drugo zdravilo pri boleznih na jetrih in na žolči, pri hemoroidah itd. Vsaka pristna škaltja (nahaja se v lekarnah po 70 kr. ena) in ima kot znamenje bel križ v rdečem polji in podpis R. Brandt-a.

Reinseldene Stoffe 80 kr. per Meter, sowie a fl. 1.10 und fl. 1.35 bis fl. 6.10 (farbige, gestreifte und carrierte Dessins) versendet in einzelnen Roben und Stücken zollfrei in's Haus das Seidenfabrik-Depôt von G. Henneberg (k. und k. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Želodčne bolezni
hitro in gotovo ozdravi
jeruzalemski balzam
edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar dandanes, ko se prodajajo vsakovratna taka zdravila.

Večji del onih kapljic, izločkov itd. itd., ki se oznanjajo in priporočajo občinstvu z visoko letnimi besedami, ni drugega ko prevara, pogosto še škodljiva.

Samo **jeruzalemski balzam**, uže davno znan po svoji priprosti sestavi in po oživljajoči svoji moči na želodčne živece, si je pridobil prednost pred vsemi drugimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepčajoče moči kineškega barbarara, korenike, ki je sploh znana po svojem prebavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvirajočim iz nerednega prebavljanja. Zato se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi, gnjusu, riganju, zabasanju, hemoroidalnemu težavam; pomaga tudi proti slatenju, glistam in boleznim v drobu.

Steklenica s podukom 30 kr.

Glavna zaloga v lekarni **G. B. Pontoni** v Gorici.
V TRSTU pri **G. B. Rovis**, v KORMINU pri **A. Franzoni**, v TOLMINU pri **C. Palisca**.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

P. n. člani oddelka III.

Katerih zavarovanje v družini za vzajemno pododvaja-
nje konča dne 31. decembra 1885, posiljuje se v smi-
slu §. 15 pravil tega oddelka, da pošljejo naravnost
glavniemu ravnatelstvu v Prago s priporočnim
pismom naslednje listine:

1. Kralji list zavarovanja (obmišljenca) t. j.
tistega, na čigar življenje je bilo zavarovanje skleneno.
Ta list — ali pridelavo o starosti — mora biti izdan
po določeni formi in vsebovati v redno kolekovo;
naveden izpisek iz matice ne zadostuje.

2. Pridelavo, da je zavarovanec (obmišlje-
nec) preživel 31. dan meseca decembra 1885. To
pridelavo izda tudi županijski urad in potrdi občinsko
predsedništvo, oziroma c. k. beležnik občine, v kateri
je v tem času naseljen zavarovanec.

Obrasci tega pridelave pošljejo gg. članom v
roku tega meseca v priporočnem pismu.
Kakor izmed gg. članov se je preselil, naj brzo
naznani svojo sedanjo addresso.

3. Izrečenem glasu §. 12 pravil odd. III. iz-
gubi vsakdo, ki teh listin ne predloži najkasneje
do 31. marca 1886, vse svoje pravice do konč-
nega deleža in zapade tak delež v korist ostalih
članov dotičnega pododvajanjskega društva.

Glavno ravnatelstvo
vzajemno zavarovalne banke „Slavija“
v Pragi.

POTNIKE IN BLAGO

spravlja v

Ameriko

najbolje in najceneje

Arnold Reif, na Dunaji, L. Kolowratring h. št. 9
(Najstarejša firma te vrste.)

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je
prava dobrodejna pomoč in ni treba mno-
gih besedi, da se dokaze njihova čudovita
moč. Če se le rabi nekoliko dni, olajšajo
in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše te-
lesne bolezni. Prav izvrstno vstrezajo zo-
per hemoroide, proti boleznim na jetrih in
na vratu, proti črevesnim boleznim in proti
glavam, pri ženskih mesečnih nadržnostih,
zoper belu tok, lojst, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno
kri. Ome ne preženejo samo omenjenih bolezni, ampak nas
obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; z
naročbo in posiljajo pa edino v lekarni Cristofoletti v
Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rövis in
v lekarni Alla Ma-donna v Korminu.
Kna steklenica stane 30 novcev.

Krasno sadno drevje,

pošiljano z najfinjšimi vrstami prodaja vodstvo
državne kranjske vinarske in sadlarske šole
na Slapu pri Vipavi po sledečih cenah:

Jabolka: Česnje:
Visoka debela . . . 40 kr. Visoka debela . . . 40 kr.
Poldebela . . . 30 „ Poldebela . . . 30 „

Hruške: Breskve:
Visoka debela . . . 50 kr. Dveletna pošiljnit-
Poldebela . . . 40 „ ve na mandek 30 kr.

Visokost visokih debel, od koreninega vratu do
krona računano 160 cm., poldebela 115 cm., srednja
debelost debel pa 9 cm. obkoda.

Kranjci dobodo drevje 100% cenejše.
Zahtevnik vrst na zahtevanje brezplačno.

Jožef Culot

ZA PUSTNI ČAS

nehaja se pri podpisnem velike izbira koti-
ljonskih redov in tem vsake vrste, papirna-
tih, platnenih, svilenih, črnih in barvanih.

Opozorja tudi splošno kmetovalce,
da je dobil mnogo vrtnih semen, zagotavlje-
nih gledé dobrote.

Ima tudi zalogo igrač in malih reči
vsake vrste, katere prodaja na debelo in na
drobno po jako nizkih cenah.

Jožef Culot
v Rastellu, št. 2-25.

Jožef Culot

Sadna drevesa, kolči in jajca za valitev

in sicer:

zimška jabolka najboljših vrst, 1 do 3 me-
tre visoka, kakor tudi čresnje, breskve,
marelice, češpe, slive in murve po
20 do 40 soldov;

plemenite cepiče jabolčne (20 vrst),
hruškove, vsakovrstne čresnjeve in sliveve, kos po
2 solda;

kolči vlaškega rizlinga (graševine), traminca,
mozerja 100 kosov po 50 soldov;

jajca za valitev najboljših francoskih
kokošjih pasem, jajce po 10 do 20 soldov

prodaja

JOS. STIEGLER

vzviš. grof. Coroninijev oskrbnik
v St. Petru pri Gorici.

ANTON POTATZKY

V GORICI.

Obilna in mnogovrstna zaloga
vorimberških, galantijskih, malih reči in igrač
na debelo in na drobno.

Največi izbor blaga za raznoščke (havzi-
rarje), kramarje, črevljarje in krojače, potem
molgov, svetih podob itd. dišav, mil itd.

Posebnost:

VRTNA SEMENA

najodličnejših plemen.

PRODAJALNICA: Gorica, via Rastello št. 7 na-
sproti c. k. loterijni kolekturi.

Razpustno mijo,

iznašel in je osebno pripravila

Franc Pichler, c. k. višji živalski zdravnik v avstrijsko-
ogovorni vojni.

ozdravi vsako zunanjo hibo in kožno bolezen pri vseh
domaćih živalih, odstrani vsak pogrešek, ki je nasproten
lepoti ali rabi pri konjih, ozdravi navadno vsako bro-
most, naj bo nova ali stara, in je korenito zdravilo
posebno pri boleznih v žlezah in v nogah, po-
sebnost pri vnetji kit in kadar gloda sedlo ali
oprava.

Razpustno mijo (Resolvirende) dobilo je ope-
tovano častna spričevala in zahvalna pisma radi
svojih izvrstnih lastnosti in naglega zdravljenja od
kmetijskih društev, živalskih zdravnikov in mnogih pe-
sestnikov.

1 kos razp. mija cd. 50 gramov za 10 belnih konj 1 gl. 20 kr.
1 „ „ „ 120 „ 25 „ 2 „ 40 „
Vsakemu kosu razp. mija pridejan je poduk o njegovi
rabi v deželnem jeziku.

Glavni razprodaj na vse dele sveta ima: Wa-
silewski & Pilaski v Varšavi.

Glavno zalogo za Gorico ima
J. Cristofoletti, lekar in dvorni
zalagatelj; dalje se dobiva v Go-
rici pri A. pl. Gironeolu, lekarji,
pri mnogih drugih lekarjih in v
drogerijah.

Da se zapretilo po-
snetki, ima vsaka škatalja razpustnega mija zra-
ven stoječo, postavno zavarovano marko in naš
podpis.
Wasilewski & Pilaski. Varšava.

EDINA

največja in najnovejša

KROJAČNICA

in

ZALOGA

vsakovrstnega sukna ter gotova
obleke za gospode vsakega stanu
pri

MARTINU POVERAJI

v Gorici na Travniku
poleg kosarne.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po
najnovejšem kroji in poštenih ceni.

Antirrhemon, najboljšo zdravilo proti prehlajo-
nju in če bolijo kosti, proti aromati dolavnih čutnic,
bolečinam v križi in v prsih, prehladnim bolečinam v
glavi in v zobeh. Steklenica 40 kr.

Pastile santoninske; (kolesca zoper gliste, iz-
kušeno zdravilo zoper gliste, škataljica 10 kr., 100 ko-
ščekov 50 kr., 1000 koščekov 4 gl., 20 0 koščekov 6 gi.

Salicilne pastile proti prehlajenju, naj-
boljši pripomoček proti davici (difteritisi), pljučnim, prsnim
in vratnim bolečinam, zoper kašelj in hripavost; škat-
ljica 20 kr.

Zeliščni prani sirop. Ta iz zdravilnih zelišč
izdelani sirop se rabi z najboljšim uspehom proti vsem
prsnim in pljučnim boleznim, zasliženju, kašlju, hripa-
vosti, dušljivemu kašlju itd. Odraščeni naj vzamejo 8
do 4 žlice vsak dan, otroci pa toliko žlic. Steklenica
36 kr.

Tu navedena, kakor vsa
druga zdravila se
zmiraj sveža dobé
v lekarni

G. Piccoli-ja

„Pri Angelu“

v Ljubljani,

na Dunajski cesti,

kjer se naročila takoj po pošti proti povzetju izvršujejo.

Konkurenca

sleparstvu s konjskimi plahtami!

Uže 87 let obstoječa

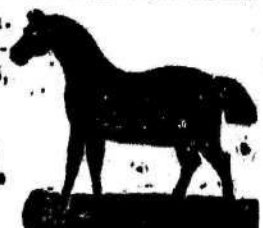
c. k. deželno privilegirana

tovarna za plahte in koce
prej Liechtenauer-jeve udove & sinov
razpošilja po svoji dunajski zalogi

KONJSKE PLAhte

190 cm. dolge, 130 cm.

široke, neraztrgljive, s tem-
nim dnom in živimi obročki,
ena po

1 gl. 60 kr.

z zabojem vred.

Kdor vzame najmanj 10 plaht, dobi eno po
vrhu ali pa 10% popusta na ceni.

Samo radi ogromnega izdelovanja in prevelike prodaje
nam je moglo da dajemo te konjske plahte v tej
nenavadni velikosti in tako izvrstno robo po
tako nizki ceni. Na stotine zahvalnih pisem si lahko
vsakdo ogleda.

Razpošilja se proti povzetju. Kar ne pristojta, vzame se
nazaj brez težav.

Napis naj se natančno naredi:
Pferde-Decken-Fabriks-Haupt-Niederlage,
Wien, I. Rothenthurmstrasse 14.

Svarimo vsakterega, naj ne kupuje blaga
od takih firm, ki se bojijo javno podpisati
svoje ime in ki posnemajo, ne da bi smeli, na-
še oznanilo. !! Previdnost potrebna!!

CVET ZOPER TRGANJE

po dr. Maliči

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter
ravnatizem, trganje po udih, bolečino v
križi ter živcih, otekline, otrpnele ude in ki-
te itd., malo časa če se rabi, pa mine po polnem
trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahvala naj se
samo „cvet zoper trganje po dr. Maliči“ z
zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Zahvala.

Gospodu pl. Trnkoczy-ju, lekarju v Ljubljani.
Moja mati so na protinske bolezni na nogi silno
trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa
bolezen čedalje hujša prihajala in uže več dni niso mogli
stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski
cvet po 50 kr. ter si ga nemudoma naročil. In res imel je
čudovit vseh, da se po kratkej rabi oprostil mučnih
bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr.
Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsa-
kemu bolniku v jednake bolezni priporočam. Vašej blago-
rodnosti pa izrekam najprisrčnejšo zahvalo z vsem spošto-
vanjem udani

Franc Jug, posestnik v Šmarji pri Celji.

Planinski zeliščni sirup kranjski,
izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prane in pljučne
bolezni; 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovinih
se nahajajoči soki in širopi.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv.,
ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se
uže tisekrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa,
glavobol, otrpnenih udih, skazenem žolodu, jetrnih in obistni
boleznih, v škataljah 21 kr.; jeden zavoji s 6 škataljami 1
gold. 5 kr. Manje od enega zavoja se s pošto ne razpošila.

Naročila se izvrše: najhitreje s poštnim
povzetjem in Adresa je:

Lekarna TRNKOCY-ja na Maršam tega v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: M. KORSIC — Tiska: „Hilarijanske tiskarne“ v Gorici.